

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španielsko) – konanie týkajúce sa VL

(Vec C-36/20) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Azylová a prístahovalecká politika – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Smernica 2013/32/EÚ – Článok 6 – Prístup ku konaniu – Žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná orgánu, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný pre registrovanie takýchto žiadostí – Žiadosť podaná iným orgánom, ktorým by takéto žiadosti mohli byť adresované, ale ktoré podľa vnútroštátneho práva nie sú príslušné pre ich registráciu – Pojem „iné orgány“ – Článok 26 – Zaistenie – Normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu – Smernica 2013/33/EÚ – Článok 8 – Zaistenie žiadateľa – Dôvody zaistenia – Rozhodnutie o zaistení žiadateľa z dôvodu nedostatku ubytovacích kapacít v humanitárnom prijímacom zariadení)

(2020/C 279/19)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

VL

za účasti: Ministerio Fiscal

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že vyšetrojúci sudca, ktorý rozhoduje o zaistení neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny na účely jeho vyhostenia alebo vrátenia, patrí medzi „iné orgány“ uvedené v tomto ustanovení, ktorým by mohli byť adresované žiadosti o medzinárodnú ochranu, ale podľa vnútroštátneho práva nie sú príslušné pre ich registráciu.
2. Článok 6 ods. 1 druhý a tretí pododsek smernice 2013/32 sa má vykladať v tom zmysle, že vyšetrojúci sudca musí ako „iný orgán“ v zmysle tohto ustanovenia jednak informovať neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín o spôsoboch predloženia žiadosti o medzinárodnú ochranu, a jednak, ak štátny príslušník prejavil svoju vôľu podať takúto žiadosť, odovzdať spis príslušnému orgánu na účely registrácie uvedenej žiadosti, aby sa tomuto štátnemu príslušníkovi mohli poskytnúť materiálne podmienky prijímania a zdravotná starostlivosť, ktoré sú stanovené v článku 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu.
3. Článok 26 smernice 2013/32 a článok 8 smernice 2013/33 sa majú vykladať v tom zmysle, že neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý prejavil svoju vôľu požiadať o medzinárodnú ochranu pred „iným orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 druhého pododseku smernice 2013/32, možno zaistiť len z dôvodov stanovených v článku 8 ods. 3 smernice 2013/33.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski gradski sąd (Bulharsko) 17. apríla 2019 – KPKONPI / ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologija i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD

(Vec C-319/19)

(2020/C 279/20)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijski gradski sąd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Komisia za protivodejstvie na korupcijiata i otnemane na nezakonno pridobito imušestvo (KPKONPI)

Žalované: ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologija i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD

Prejudiciálne otázky

1. Je konfiškácia nezákonne nadobudnutého majetku trestnoprávnym opatrením v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁽¹⁾ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii alebo občianskoprávnym opatrením, ak:
 - A) cieľom konfiškácie majetku je podľa vnútroštátneho zákona všeobecná prevencia možnosti nezákonne nadobudnúť majetok a nakladať s ním, pričom však konfiškácia nie je podmienená spáchaním trestného činu alebo iného porušenia zákona, ani existenciou priamej alebo nepriamej súvislosti medzi porušením zákona a nadobudnutým majetkom;
 - B) konfiškácia hrozí nielen individuálne určenému majetku, ale aj (I) celému majetku kontrolovanej osoby, (II) majetkovým právam tretích osôb (fyzických a právnických osôb), ktoré kontrolovaná osoba nadobudla odplatne alebo bezodplatne a (III) vlastníckym právam partnerov kontrolovanej osoby a tretích osôb;
 - C) jedinou podmienkou konfiškácie je zavedenie nevyvrátiteľnej domnienky nezákonnosti majetku, ktorého zákonný pôvod nie je zistený (bez predchádzajúcej definície významu výrazu „zákonný alebo nezákonný pôvod“);
 - D) je nanovo definovaná zákonnosť nadobudnutého majetku pre všetky dotknuté osoby (kontrolovaná osoba, tretie osoby a ich partneri v minulosti) späťne za obdobie predchádzajúcich desiatich rokov v prípade, ak neexistuje dôkaz o pôvode nadobudnutia majetku kontrolovanej osoby, ktorého existencia nebola právnou povinnosťou v čase nadobudnutia konkrétneho majetkového práva?
2. Majú sa minimálne štandardy stanovené v článku 8 smernice 2014/42/EÚ, pokiaľ ide o práva garantované vlastníkom a tretím osobám, vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátne právo a judikatúra umožnili konfiškáciu bez splnenia podmienok upravených na tento účel v článkoch 4, 5 a 6 smernice, keď sa trestné konanie proti dotknutej osobe skončilo z dôvodu, že nedošlo k spáchaniu trestného činu (so súhlasom súdu) alebo keď bola dotknutá osoba oslobodená z dôvodu, že nedošlo k spáchaniu trestného činu?
3. Konkrétne, má sa článok 8 smernice 2014/42/EÚ vykladať v tom zmysle, že garancie, ktoré poskytuje táto smernica právam odsúdenej osoby, ktorej majetok je predmetom konfiškácie, sa majú uplatniť aj v takom prípade, o aký ide v predjednávanej veci, v konaní, ktoré je vedené súběžne a nezávisle od trestného konania?
4. Majú sa prezumpcia nevinoty zakotvená v článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, požiadavka rešpektovania práva na obhajobu stanovená v článku 48 ods. 2 Charty a zásada efektivity vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je úprava vo veci samej, ktorá:
 - vytvára domnienku, že majetok, ktorého pôvod nie je zistený alebo preukázaný, pochádza z trestnej činnosti (článok 1 ods. 2 zákon za otnemane v polza na daržavata na nezakonno pridobito imušestvo [otm.]) [zákon o konfiškácii nezákonne nadobudnutého majetku (zrušený), ďalej len „ZOPDNPI“];
 - vytvára domnienku dôvodného podozrenia, že majetok bol nadobudnutý nezákonne (článok 21 ods. 2 zrušeného ZOPDNPI);
 - prenáša dôkazné bremeno preukázania pôvodu majetku a prostriedkov použitých na jeho nadobudnutie nielen vo vzťahu ku kontrolovanej osobe, ale aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré musia preukázať pôvod majetku ich predchodcu, nie svojho majetku, a to dokonca aj vtedy, ak bol tento majetok nadobudnutý bezodplatne;
 - zavádza „majetkový rozdiel“ ako jediný a rozhodujúci dôkaz existencie nezákonne nadobudnutého majetku;
 - prenáša dôkazné bremeno vo vzťahu ku všetkým dotknutým osobám a nielen odsúdenej osobe, a to pred jej odsúdením a nezávisle od neho;

- umožňuje uplatnenie metódy právneho a ekonomického určenia a analýzy, na ktorej sa zakladá domnienka nezákonnej povahy dotknutého majetku, ako aj jeho hodnota, pričom táto domnienka je záväzná pre súd, ktorý vydáva rozhodnutie a ktorý nemôže vykonať neobmedzené preskúmanie obsahu a uplatnenia metódy?
5. Má sa článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny zákon nahradil dôvodné podozrenie (na základe okolností veci preskúmaných súdom), že majetok bol nadobudnutý trestnou činnosťou, domnienkou nezákonného pôvodu majetkového prírastku založenou iba na zistení, že tento prírastok je vyšší ako hodnota uvedená vo vnútroštátnom zákone (napríklad 75 000 eur počas desiatich rokov)?
6. Má sa právo vlastníť majetok ako všeobecná zásada práva Únie, zakotvená v článku 17 Charty, vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je úprava vo veci samej, ktorá:
- zavádza nevyvrátiteľnú domnienku týkajúcu sa obsahu a rozsahu nezákonne nadobudnutého majetku (článok 63 ods. 2 zrušeného ZOPDNPI);
- zavádza nevyvrátiteľnú domnienku neplatnosti úkonov nadobudnutia a nakladania s majetkom (článok 65 zrušeného ZOPDNPI) alebo
- obmedzuje práva tretích osôb, ktoré majú alebo uplatňujú samostatné práva k majetku, ktorý je predmetom konfiškácie prostredníctvom postupu oznamovania veci týmto tretím osobám v súlade s článkom 76 ods. 1 zrušeného ZOPDNPI?
7. Majú ustanovenia článku 6 ods. 2 a článku 8 ods. 1 až 10 smernice 2014/42/EÚ priamy účinok v rozsahu, v akom upravujú garancie a ochranné ustanovenia pre osoby dotknuté konfiškáciou alebo pre tretie osoby konajúce v dobrej viere?

(¹) Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 39.

Odvolaie podané 29. októbra 2019: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 5. septembra 2019 vo veci T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/Komisia a Rada Európy

(Vec C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (v zastúpení: R. Paternel, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európy

Uznesením z 27. mája 2020 Súdny dvor (siedma komora) zamietol odvolanie ako zjavne neprípustné.

Odvolaie podané 3. decembra 2019: Roxtec AB proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-261/18, Roxtec/EUIPO – Wallmax

(Vec C-893/19)

(2020/C 279/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Roxtec AB (v zastúpení: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)